

ABSTRAKT

Předmětem výzkumu této bakalářské práce je vzdělávání neslyšících dětí v Čechách a na Moravě v 19. století. Analytickým subjektem je vzdělávací proces a následné výukové metody v Pražském ústavu pro hluchoněmé, Moravskoslezském ústavu pro hluchoněmé a třech diecézních ústavech. Odborná literatura je využita k vytvoření přehledu historického vývoje analytického předmětu. Práce rovněž vyzdvihuje významné vyučující a jejich přínos v daném oboru.

Vznik nových ústavů sebou přinesl i konflikt mezi výukovými metodami – metodou orální a metodou manuální. Metody existovaly simultánně a bylo na vyučujících, aby se rozhodli, kterou budou využívat. Kombinace metodologického konfliktu a vzniku přelomové Frostovy kombinované metody ovlivnila vyučování na našich ústavech, kdy se manuální metoda praktikovala v různé míře až do počátku 20. století, což neplatilo pro zahraniční ústavy.

KLÍČOVÁ SLOVA

Vzdělávání sluchově postižených, orální metoda, znakování, bilingvální metoda, speciální pedagogika, odezírání, Václav Frost, Karel Berger, Karel Kmoch